

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph. D., a JUDr. Aleše Korejtky ve věci **žalobkyně J.H.**, nar. „X“, bytem Ch., Š. s. 110, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o **žalobě proti pobytové kartě rodinného příslušníka občana Evropské unie vydané žalovaným dne 15. 1. 2014 pod číslem ZD 001249**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobkyně je státním příslušníkem Ruské federace. Na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu (rozhodnutí bylo vydáno 26. 11. 2010 na dobu 5 let).

V průběhu pobytu nahlásila žalobkyně příslušnému správnímu orgánu změnu adresy místa pobytu na území České republiky. V souvislosti s touto změnou **žalobkyně podala na předepsaném tiskopise** (žádost pro občany Evropské unie a jejich rodinné příslušníky) **dne 15. 1. 2014 žádost** (řízení vedeno pod sp. zn. OAM-10423/MC-2014), **již bylo téhož dne vyhověno vydáním dokladu** (§ 151 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále též „správní řád“) – **pobytové karty** (§ 87o zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále též „zákon o pobytu cizinců“) **č. ZD „X“** (pobytová karta odkazuje na cestovní doklad žalobkyně vydaný orgány Ruské federace), **kterou žalobkyně téhož dne (15. 1. 2014) osobně bez výhrad převzala** (tímto dnem rozhodnutí nabylo moci práva /§ 151 odst. 3 správního řádu/). **Prohlášení žalobkyně o převzetí dokladu je součástí samotné žádosti** (kolonka č. 30 žádosti).

Dne 14. 3. 2014 doručila žalobkyně do podatelny krajského soudu žalobu, v níž tvrdila, že „*z obsahu správního spisu zjistila*“, že v uvedené žádosti bylo „*bez jejího vědomí její jméno a příjmení přeškrtnuto a uvedeno ve formě, kterou považuje za nesprávnou - namísto J.H. bylo přepsáno na E.G.*“. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že vydáním uvedeného dokladu (pobytové karty) byla zkrácena na právu na ochranu jejího jména a na právu na sebeurčení (čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod) a domáhala se zrušení zmíněného dokladu.

Žaloba není přípustná.

Dle ustanovení § 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon, pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak. Soudní řád správní tak důsledně zavádí tradiční žalobní řízení, kdy soudní ochrana nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Nevyčerpání řádných opravných prostředků žalobcem je za podmínek stanovených v § 68 písm. a) s. ř. s. s důvodem nepřipustnosti žaloby a takovou žalobu proti rozhodnutí správního orgánu soud odmítne podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 - 65, publikovaný pod č. 672/2005 Sb. NSS).

Podmíněnost vyčerpání řádných opravných prostředků (k pojmu „vyčerpání řádných opravných prostředků“ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2006, č. j. 2 fs 31/2005-57, publikovaný pod č. 868/2006 Sb. NSS) ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je přitom nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí, jak již bylo uvedeno výše, je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy.

Jestliže je žaloba nepřipustná tehdy, nevyužil-li žalobce opravných prostředků v řízení před správním orgánem, které zákon připouští, pak musí být nepřipustná i tam (a minori ad maius), kde žalobcovo právo na podání opravného prostředku zůstalo nevyužito z toho důvodu, že žalobce nehodlal vést příslušné správní řízení a spokojil se s ukončením řízení vydáním dokladu (proti němuž nejsou řádné opravné prostředky ve správním řízení přípustné) tím, že doklad bez výhrad převzal (qui tacet consentire videtur). Žalobkyně měla možnost odmítnout převzetí dokladu, pokud se domnívala, že jí její žádosti nebylo zcela vyhověno, a trvat na tom, aby jí byl vydán doklad odpovídající žádosti, popř. trvat na tom, aby v případě, že její žádosti není možno vyhovět, o ní bylo rozhodnuto negativně ve správním řízení (na tomto místě krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, č. j. 2 Ans 1/2009-71, v jehož odůvodnění Nejvyšší správní soud uvedl: „...*průkaz o pobytu rodinného příslušníka občana EU /pobyťová karta/... je výsledkem správního řízení /povolení/ vyvolaného na základě žádosti; materiálně jde tedy o správní rozhodnutí, byť oděné do jiné formy.*“). Jelikož tak žalobkyně neučinila, nesplnila podmínky k tomu, aby mohla být žaloba věcně projednána (nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem), a proto soud žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d)¹ s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a)² s. ř. s. odmítl (výrok I).

¹ § 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.: Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

² 68 písm. a/ s. ř. s.: Žaloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta (výrok II).

Obiter dictum krajský soud dodává, že je notoricky známo, že (na rozdíl od běloruštiny a ukrajinštiny) se v ruštině praslovanské [g] nezměnilo na [h]. Ruština [h] tedy nemá. Žalobkyně je státním příslušníkem Ruské federace a její cestovní doklad byl vydán orgány tohoto státu. Její příjmení proto bylo (přirozeně) do cestovního dokladu zapsáno jako Горак (G.). Dále v ruštině se jméno J. přepisuje jako Екатерина. Jméno a příjmení žalobkyně tedy v azbuce vypadá takto: Екатерина Горак. Po transkripci do latinky pak takto: E. G.

Pokud by tedy bylo v pobytové kartě žalobkyně jméno a příjmení žalobkyně skutečně napsáno (soud se věcně návrhem nezabývá, proto jsou jeho závěry pouze hypotetické) podle tvaru uvedeného latinkou v cestovním dokladu žalobkyně (E. G.), bylo by zde napsáno způsobem stanoveným § 87u odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podle něhož jméno, popřípadě jména, a příjmení občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka se v potvrzení o přechodném pobytu na území, pobytové kartě rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k trvalému pobytu občana Evropské unie nebo v průkazu o povolení k trvalému pobytu vedou podle tvaru uvedeného latinkou v cestovním dokladu. Podle téhož ustanovení dále platí, že pokud byl občanu Evropské unie nebo jeho rodinnému příslušníkovi vydán matričním úřadem České republiky rodný nebo oddací list znějící na jméno, popřípadě jména, a příjmení v jiném tvaru, vyznačí ministerstvo tuto skutečnost formou záznamu v potvrzení o přechodném pobytu na území, pobytové kartě rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k trvalému pobytu občana Evropské unie nebo v průkazu o povolení k trvalému pobytu včetně uvedení jména, popřípadě jmen, a příjmení ve tvaru uvedeném v rodném a oddacím listu. Žalobkyně má možnost požádat o provedení tohoto záznamu (J. H.) do pobytové karty.

P o u č e n í : **Rozhodnutí, které bylo doručeno účastníkům, je v právní moci.**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 24. března 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová